

[Morten Lange.]

ydmyghed svarer måske udmærket til forskellige andre træk i tiden, hvad det angår, og jeg håber, at de kvotaer, der er, må kunne strække mere til et behov end til monumentopførelser, sådan som det jo i virkeligheden bliver, når man taler om så store og så kostbare projekter.

Hvad angår den lille tilføjelse om større rådighedsbeløb til menighedsrådene, er det ikke et forslag, som jeg normalt ville se på med særlig sympati, selv om jeg ganske vist forgangen år fik en smuk forelæsning af den daværende kirkeminister om, hvilke herlige menighedsblade man kunne lave med broget lay-out osv. På den anden side er de forhøjelser, der er tale om, af en beskeden størrelse, og jeg er ikke en så rabiater principrytter, at jeg vil ride på de par tusinde kroner. Jeg håber, menighedsrådene vil bruge pengene fornuftigt, og skal ikke forsøge på ved dette lovforslags behandling at lægge hindringer i vejen for så små ændringer. Der kan blive helt anderledes vigtige spørgsmål at tage stilling til, når den kirkelige strukturkommission engang forelægger sine resultater; men i hvert tilfælde, det foreliggende lovforslag går ikke ud over den hoveddrømme, som jeg nu engang har gjort mig til talsmand for: at så længe de kirkelige udgifter afholdes over den kirkelige ligning, vil vi — både jeg selv og mit parti i øvrigt — være i stand til at finde os i en hel del, som måske ikke lige netop er efter vores almindelige syn på disse sager; så megen rummelighed skal der fortsat være i dette land, også hvad angår folkekirkens udvikling.

Bilgrav-Nielsen: Som det allerede er nævnt, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er forslaget en konsekvens af de ændringer, der i maj 1966 blev foretaget i loven om kirkers bestyrelse m. m., hvorefter det givetvis vil gå i den retning, at menighedsrådene mere og mere vil komme ind i billedet, når det gælder kirkebygningsopgaver, hvilket vi i det radikale venstre finder er en glædelig udvikling. Vi kan derfor tilsige det foreliggende lovforslag støtte. Det forekommer os at være ganske naturligt, at et nyt sogn eller distrikts menighedsråd vælges forud for nye præsteembeders oprettelse, således

at man straks ved et nyt sogns oprettelse kan lade præsteembederne besætte og lade menighedsrådenes indfyldelse være afgørende.

Også hvad angår menighedsrådenes rådighedsbeløb, er det radikale venstre villig til at medvirke til en ændring i retning af, hvad ministeren har foreslået.

Diderichsen: Jeg kan på liberalt centrums vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Det er en naturlig følge af ændringerne af 11. maj 1966 i lov om kirkers bestyrelse, at varetagelsen af kirkebygningsopgaver for fremtiden almindeligvis tilkommer og påhviler menighedsrådene. Ganske særlig må det med tilfredshed konstateres, at det fra nu af bliver menighedsrådenes opgave at vælge også den eller de første præster ved en ny kirke, et udskilt sogn eller nyt sognedistrikt. Hermed overgår en ret, som hidtil forvaltedes af en privat kirkekomité, til sognets ansvarlige myndighed, og det må ud fra en folkekirkelig, sognekirkelig betragtning være det eneste rigtige. Jeg bifalder derfor også, at lovens § 34, stk. 2, ophæves. For at muliggøre dette må der jo så indføres en ordning som den foreslåede, hvorefter det menighedsråd, der skal administrere det nye sogn eller distrikt — det vil sige dets verdslige sager, naturligvis — kan foretage præstevalget i god tid, dvs. inden den nye kirke er indviet. Jeg kan altså også på dette punkt ganske følge lovforslaget.

En vanskelighed kan måske opstå i forholdet mellem de to menighedsråd, hvad også andre ordførere har været inde på. Når der skal være mulighed for at tillægge det nye menighedsråd andre beføjelser, opstår jo det spørgsmål, som ikke er omtalt nærmere i lovforslaget: hvilke beføjelser? Heller ikke er der fremført overvejelser om, hvad det gamle menighedsråd eventuelt vil sige til det.

Hvad forhøjelsen af rådighedsbeløbene angår, kan jeg kun anbefale den; det er ganske rimeligt i betragtning af prisudviklingen. Det drejer sig her om, at menighedsrådene har ret til at yde tilskud til stedlige kirkelige formål, som er nøjagtigt fastlagt ved en række udførlige eksempler i de cirkulærer, som ministeriet i tidens løb har udformet på dette punkt, f. eks. til